

Piotr Rubik, Niezmiennie

1.

Czarne anioły odlecą z tych stron,
Na północ, hen, jak stado wron.
Inny z południa przybędzie tu chór,
Co skrzydła ma z tęczowych piór.
Muzyka brzmi, szczęście puka do drzwi...
Cudownie jest człowiekiem być,
Na dobrej ziemi, gdzie przyszło nam żyć,
To może być niezwykły kraj, piekło daleko,
A blisko jest raj, raj!
Raj!

2.

Zmienność jesieni, lat, wiosen i zim,
Niezmienna jest na świecie tym.
Anioł odfruwa i motyl, i ptak,
I człowiek też. Bardzo nam brak.
Muzyka brzmi, szczęście puka do drzwi...
Niełatwo jest człowiekiem być,
Na dobrej ziemi, gdzie przyszło nam żyć,
To może być niezwykły kraj, piekło daleko,
A blisko jest raj, raj!
Raj!
Słodczyć umie docenić, kto boleść zna.
Ten sam dzwon i wesele, i żałość gra.
Musisz przejść próbę prostych i krętych dróg.
Żeby szczęście w nieszczęściu rozpoznać mógł.

4.

Czarne anioły odlecą z tych stron,
Na północ, hen, jak stado wron.
Inny z południa przybędzie tu chór,
Co skrzydła ma z tęczowych piór.
Muzyka brzmi, szczęście puka do drzwi...
Cudownie jest człowiekiem być,
Na dobrej ziemi, gdzie przyszło nam żyć,
To może być niezwykły kraj, piekło daleko,
A blisko jest raj, raj!
Raj!

Mija rok, mija wiek, zdarzeń tok, rzeczy wiek,
Mija rok, mija wiek, zdarzeń tok, rzeczy wiek.

5.

Zmienność jesieni, lat, wiosen i zim,
Niezmienna jest na świecie tym.
Tak jak niezmienny w człowieku jest głód,
Błąd prostych słów i pięknych nut.
Muzyka brzmi, szczęście wciąż dając mi...
Cudownie jest człowiekiem być,
Na dobrej ziemi, gdzie przyszło nam żyć,
Wspaniały świat, niezwykły kraj, piekło daleko,
A blisko jest raj.
Cudownie jest człowiekiem być,
Na dobrej ziemi, gdzie przyszło nam żyć,
Wspaniały świat, niezwykły kraj, piekło daleko,
A blisko jest raj, raj!
Raj!